

ไปสอน หนังสืออยู่ที่โรงเรียนใน อ.สตึก ติดชายแดนเขมร โรงเรียนตั้งอยู่ระหว่างกลาง หมู่บ้าน ด้านหนึ่งชาวบ้านพูดภาษาไทยอีสาน อีกด้านหมู่บ้าน พูดภาษาไทยเขมร ชีวิตเพลิดเพลินตามชีวิตครูหนุ่ม การศึกษาด้านธรรมะก็ไม่ได้ใส่ใจ มีเพียงการใส่บาตร ทำบุญ ฟังเทศน์ ตามประเพณีเท่านั้น มิได้มีจิตใจใฝ่ในธรรมเท่าใด

จนถึงปี พ.ศ. 2526 ได้พบกับสาว น้องนางนาม บุษราคัม ผู้งามอรชร ด้วยความพึงพอใจต่อกัน และได้กู้เงินจากแหล่งกู้เพื่อมาใช้จ่ายในงานแต่งงานใช้ชีวิตครองคู่กันอย่างมีความสุขตามวิถีปุถุชน ผู้ยังติดอยู่ในกามคุณ และในทุกๆ เช้า หนุ่มวรรณลพ จะชอบเพ่งมองแสงแดดในยามเช้าที่เย็นสบายตาของดวงพระอาทิตย์ จึงได้ไปเปลี่ยนชื่อใหม่จาก วรรณลพ เป็นทิพากร

จากนั้น อาจารย์ทิพากร รินโธสงค์ จึงได้ย้ายโรงเรียนมาสอนที่โรงเรียนนางแดดเหนือ, โรงเรียนปากห้วยเตือ และโรงเรียนบ้านห้วยกนทา อ.หนองบัวแดง จ.ชัยภูมิ ตามลำดับ จนถึง ปัจจุบัน อันเป็นบ้านของภรรยา ใช้ชีวิตคู่จนมีบุตร หญิง ชาย ด้วยกัน 2 คน คือ 1) นางสาววิลาวัลย์ รินโธสงค์ 2) นายศุภกิจ รินโธสงค์

สมัยก่อนนั้นเงินมีค่ามาก กู้เงินมากก็มีจำนวนมาก เพราะความปรารถนาแห่งวิถีชีวิตของทางโลก เกียรติยศเงินทอง ชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย ในปัจจุย ๔ จึงทำให้ อาจารย์ ทิพากร เริ่มหันเหเวลาออกเหนือจากงานราชการครู หันมาประกอบธุรกิจ เสริมเพื่อเสริม สร้างฐานะให้มั่นคง ยิ่งๆ ขึ้น เมื่อเงินทุนไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้อง กู้และกู้ กู้ กู้ เงิน จาก แหล่งสถาบันการเงินต่างๆ นำมาทำธุรกิจ เจียรนัยพลอย ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ เจ็ง ล้ม ไม่เป็นท่า จากนั้นก็กู้มาเลี้ยงวัว เลี้ยงไก่ ก็เจ็ง เจ็งๆๆๆ ล้ม..... ขาดทุนย่อยยับ เงินส่วนหนึ่ง นำมาซื้อที่ดิน ปลูกต้นไม้ ดันสักและการเกษตรอื่นๆ ด้วยการกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครู

ขัวยเวทนาใจ

สิ่งที่คาดคิด คาดหวัง กับไม่ได้สมหวัง ตั้งใจปรารถนาด้วยความที่อาจารย์ทิพากร เป็นผู้มีความมั่นใจในตัวเองสูงเรียนหนังสือก็เป็นอันดับ 1 ของรุ่น และด้วยพื้นฐานนิสัย มีความขยัน ชันแข็ง สม่าเสมอ มีความทนง มั่นใจในตัวเองสูง มีความ